

Debitor" își asumă obligațiile debitorului inițial în ceea ce privește achitarea datoriei debitorului inițial față de creditor în mărime cumulativă de 430 383,02 lei, prin ce a cauzat ÎI „Onișciuc Tatiana" o daună materială în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Onișciuc V. în baza art. 361 alin.(2) lit.d) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale. Potrivit art. 87 alin.(2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015 urmează a fi executată separat.

A menționat că probele prezentate instanței și examinate în cadrul cercetării judecătorești confirmă cu certitudine faptul că inculpatul fără acordul lui Onișciuc T. a semnat din numele acesteia contractul de preluare a datoriei nr.1 din 20.11.2012. Astfel, instanța de judecată nu a ținut cont de gravitatea și urmările infracțiunii, de caracterul acesteia și eronat a apreciat totalitatea probelor, nefiind luate în considerație declarațiile părții vătămate Onișciuc T. potrivit căruia soțul său Onișciuc V. avea acces la ștampila ÎI „Onișciuc Tatiana", prin urmare acesta a aplicat ștampila din numele ei și s-a semnat pe contractul de preluare a datoriei fără a o informa. Având în vedere că se află în proces de divorț, nu dorește să poarte răspundere pentru datoria ce a fost preluată prin falsificarea contractului de preluarea a datoriei. În urma falsificării contractului, întreprinderii respective i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în suma totală de 430383,02 lei.

Instanța nu a luat în considerație nici declarațiile martorului Dima Gheorghe, care a declarat că contractul a fost semnat de el personal pe de o parte, iar pe de altă parte de Onișciuc Vitalie, care a venit cu ștampila întreprinderii în cauză.

Astfel, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit.d) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, a fost admis apelul declarat, casată total sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre.

- Onișciuc Vitalie a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal la 400 unități convenționale.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele

comiterii infracțiunii de confecționarea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, soldate în proporții mari.

Totodată, instanța a reținut că potrivit certificatului de înregistrare, ÎI „Onișciuc Tatiana” a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat, cu numărul de identificare de stat, cod fiscal 1005600017686 la data de 11.04.2005.

Potrivit fișei întreprinzătorului individual, unicul administrator și fondator al ÎI „Onișciuc Tatiana” este Onișciuc Tatiana.

La 20 noiembrie 2012, Onișciuc Vitalie a semnat din numele unicului administrator și fondator al ÎI „Onișciuc Tatiana”, Onișciuc T. contractul de preluare a datoriei nr. 1 care a fost încheiat între CAP „Ohrincea GRUP” în calitate de “Debitor Inițial” în persoana lui Gheorghii Dima și ÎI „Onișciuc Tatiana” în calitate de “Noul Debitor” în persoana lui Onișciuc T., prin care ÎI. “Onișciuc Tatiana” își asumă obligațiile debitorului inițial în ceea ce privește achitarea datoriei față de creditor în mărime cumulativă de 430 383,02 lei.

Prin urmare, aplicarea ștampilei și semnării contractului de preluare a datoriei nr.1 este recunoscut însăși de inculpat atât în instanța de fond, cât și cea de apel, indicând totodată că nu a avut careva împuterniciri, doar verbale.

În acest sens, relevant fiind și declarațiile martorului Onișciuc T. care a menționat că nu i-a întocmit lui Onișciuc V. nici o procură ca ultimul să poată semna careva acte din numele său.

Inculpatul știind cu certitudine că nu este administrator, fondator al ÎI „Onișciuc Tatiana” și nu posedă procură ce ar împuternici pe inculpat privind încheierea și semnarea contractelor din numele ÎI „Onișciuc Tatiana”, a semnat contractul de preluarea datoriei de către ÎI „Onișciuc Tatiana” de la CAP „Ohrincea GRUP” a datoriei în suma de 430383,02 lei, or, potrivit raportului de expertiză nr.5316 din 24 septembrie 2014, s-a constatat că semnătura din numele lui Onișciuc T. de la rubrica “Noul Debitor” din contractul de preluare a datoriei nr.1 din 20.11.2012 a fost executată probabil de către Onișciuc Vitalie.

Astfel, instanța a considerat eronată și neîntemeiată concluzia instanței de fond care a indicat că contractul de preluare a datoriei nu este un act cu

statut oficial, acesta neavând obligația de a fi autenticată în formă specială.

La acest capitol s-a făcut referire la Recomandarea Rec(2002)2 a Comitetului Miniștrilor către statele membre privind accesul la documentele publice din 21.02.2002, potrivit cărora *documentele publice* semnifică toate informațiile înregistrate în orice formă, elaborate, primite sau deținute de autoritățile publice și care au legătură cu funcția administrativă, excepție făcând documentele care sunt în curs de pregătire.

Termenul de *documente publice* în sensul recomandării nominalizate, reprezintă toate informațiile fixate pe orice suport fizic într-o formă recuperabilă (texte scrise, înregistrate pe bandă sonoră sau audiovizuală, fotografii, email-uri, informații stocate pe suport electronic cum ar fi bazele de date electronice etc.). Atât documentele produse de autoritate, cât și documentele ce provin de la terți și care au fost primite de o autoritate publică sunt acoperite de definiție.

Noțiunea de document oficial se referă nu doar la documentele eliberate de autoritățile publice, dar și la documentele prezentate autorităților publice.

Prin urmare, contractul de preluare a datoriei este un document oficial, care generează drepturi, eliberează de obligații, or, documentele private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale, momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

În speță, contractul de preluare a datoriei a fost pus în circulație, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Onișciuc T. care a relatat că, ea a fost telefonată de directorul firmei „Mec Agro” pe nume Mihai, care a întrebat-o unde se află soțul ei. Tot el i-a solicitat prin intermediul telefonului că este necesar să opereze obligațiunile asumate prin contractul din speță, adică să achite datoria de 430 383,02 lei.

Falsificarea contractului de preluare a datoriei a fost realizată de către Onișciuc V. prin falsificarea semnăturii persoanei cu funcții de răspundere a ÎI „Onișciuc Tatiana”, adică administratorului Onișciuc T.

Totodată, instanța a reținut că legislatorul a stabilit că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.361 CP, constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, precum și a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor

aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, apărute împotriva confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii unor asemenea entități.

Obiectul material îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații (în ipoteza presupunând deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare).

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare sau vânzare a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Noțiunea de falsificare constă atât în modificarea totală a documentelor oficiale, cât și în introducerea în document a unor informații falsificate. Aceasta se poate realiza prin următoarele modalități: ștergerea, adăugarea, corectarea conținutului textului, schimbarea datei, falsificarea semnăturii persoanei cu funcții de răspundere etc.

Infracțiunea specificată la art. 361 CP RM este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori al confecționării sau vânzării imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Latura subiectivă este caracterizată prin intenție directă.

Respectiv, instanța de apel a constatat că în speță latura obiectivă a infracțiunii constă în acțiunea de confecționare și folosire a contractului de preluare a datoriei, care nu a fost semnat de persoana împuternicită în acest sens, or, falsificare în cazul dat constă în introducerea în documentul oficial semnătura altei persoane, decât celei împuternicite de ÎI "Onișciuc Tatiana", mai mult că, inculpatul nefiind administrator sau fondator al ÎI "Onișciuc Tatiana" a aplicat personal pe contract ștampila întreprinderii, fapt confirmat de însăși inculpat.

La fel, instanța a conchis că nu poate reține argumentele inculpatului precum că el s-a aflat în relații de căsătorie cu Onișciuc T. din anul 2000 pînă în 2014, iar în timpul relațiilor de căsătorie au înființat ÎI “Onișciuc Tatiana” care de fapt a fost gestionată de el. În acest sens, instanța a menționat că deși ÎI “Onișciuc Tatiana” este pretinsă că a fost înființată de ambii soți Onișciuc, de fapt această întreprindere este administrată de Onișciuc Tatiana, care are dreptul de a aplica semnături pe documente oficiale, or, Onișciuc V. menționând că întreprinderea a fost gestionată de el, acesta nu era în drept să aplice semnături pe documente oficiale, nefiind persoana responsabilă a întreprinderii.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul și inculpatul, care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) CPP solicită, casarea hotărârii contestate cu dispunerea rejudecării cauzei în aceiași instanță în alt complet de judecată.

Recurentul a menționat că decizia instanței de apel este neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei, deoarece potrivit deciziei instanței de apel din 25.03.2015 Onișciuc V. a fost condamnat în baza art. 201-1 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat pedeapsa pe un termen de probă de 1 an. Astfel, instanța de apel urma să se pronunțe în decizia contestată în privința pedepsei aplicate prin decizia din 25.03.2015, adică să fie aplicată pedeapsa pentru cumul de sentințe.

Acest fapt a fost invocat în cererea de apel, fiind solicitat aplicarea art. 87 alin.(2) Cod penal, executarea separată a pedepsei aplicate prin decizia anterioară.

Prin urmare, instanța de apel a încălcat prevederile art. 395 alin.(1) pct.1) CPP.

- inculpatul, făcând referire la temeiurile indicate la art. 427 alin.(1) pct.6), 11), 12) CPP solicită, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului a menționat că potrivit doctrinei juridice și practicii judiciare documente oficiale sunt considerate actele emise de organele de stat, organele autoadministrării publice locale, de întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de forma de proprietate, dar recunoscute de stat care acordă drepturi și eliberează de obligații. Documentele oficiale pot proveni de la persoanele private în cazul în care statul le conferă un statut

oficial și importanță juridică, or în speță contractul de preluare a datoriei nu este un act cu statut oficial, acesta neavând obligația de a fi autenticată în formă specială.

Infrațiunea prevăzută la art. 361 Cod penal presupune acțiuni care atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale și a faptelor ce au importanță juridică, în calitate de obiect material sunt documentele oficiale, imprimatele, ștampilele sau sigiliile, printre care nu se enumeră actele juridice civile, sau contractul din speță nu constituie altceva, decât un act juridic civil, a cărui apariție, valabilitate și nulitate este reglementată de legea civilă.

Astfel, dacă pentru acțiunile de confecționare și folosire a documentelor oficiale false este necesară prezența acțiunilor de confecționare și folosire a obiectului infracțiunii, care conferă drepturi sau scutesc de obligații, iar în cazul dat contractul de preluare a datoriei nr.1 din 20.11.2012 nu constituie un document oficial, dar un act juridic real, în care sunt reglementate raporturi civile ce țin de achitarea tehnicii agricole, procurată de către CAP "Ohrincea Grup" și care ulterior a fost transmisă ÎI "Onișciuc Tatiana", fapt ce rezultă din factura fiscală din 20.11.2012, actul fiind confecționat cu participarea altei părți a contractului CAP "Ohrincea Grup", ce exprimă o situație reală dar nu una falsă.

Caracterul civil al acestui document o confirmă și hotărârea Judecătorei Criuleni din 22 decembrie 2015, prin care contractul de preluare a datoriei nr.1 din 20.11.2012 este considerat un act juridic civil care este recunoscut nul pe motivul nulității absolute.

Mai mult ca atât, inculpatul a folosit contractul din speță pentru executarea obligațiilor relevante, dar nu pentru a-și acorda careva drepturi sau de a elibera de obligații așa cum prevede componența infracțiunii prevăzute la art. 361 CP.

La fel, de către acuzatorul de stat nu s-a demonstrat intenția inculpatului de a aplica semnătura și ștampila din numele ÎI "Onișciuc Tatiana" în alte scopuri, decât cele producătoare de obligațiunea de plată a tehnicii agricole, pe care inculpatul a preluat-o de la "Ohrincea Grup", or scopul de a lăsa pe seama fostei soții Onișciuc T. plata datoriilor indicate în contract nu poate fi reținut, deoarece la data semnării contractului inculpatul se afla în relații de căsătorie, iar patrimoniul întreprinderii individuale, potrivit art. 14 alin. (2) din Legea cu privire la antreprenariat și întreprinderi,

prevede că *membrii familiei-posesori ai întreprinderii individuale poartă răspundere nelimitată solidară pentru obligațiile acestora cu întreg patrimoniul lor, exceptându-se acele bunuri care, în conformitate cu legislația în vigoare, nu fac obiectul urmăririi, respectiv contractul în cauză, generează drepturi și obligații pentru toți membrii familiei.*

Mai mult, falsificarea este necesar ca să fie efectuată în scopul folosirii documentelor, ștampilelor, imprimatelor, sigiliilor de către infractori sau de către alte persoane. Confecționarea care nu urmează scopul de a fi folosite sau vândute nu formează componenta de infracțiune.

Cele nominalizate duc la concluzia că în acțiunile inculpatului Onișciuc Vitalie nu se întrunesc semnele infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, din care motiv urmează a fi menținută sentința.

7. Asupra recursurilor ordinare declarate nu a fost depusă referință.

8. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror.

Potrivit textului recursului, acuzatorul de stat invocă temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând textul deciziei recurate Colegiul constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror.

Astfel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, examinând apelul acuzatorului de stat, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, inclusiv a audiat inculpatul, partea vătămată, a

verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, au permis instanței de apel de a casa sentința și a pronunța o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de condamnare a lui Onișciuc Vitalie în baza art. 361 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Din textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a respectat prevederile art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, motivându-și soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele apelului declarat de procuror iar motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, care este expus destul de clar, or, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Totodată, acuzatorul de stat și-a întemeiat recursul în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, criticând hotărârea contestată în partea pedepsei.

Reieșind din temeiurile reflectate mai sus, instanța conchide că, autorul recursului contestă decizia instanței de apel și în partea stabilirii pedepsei, considerând că instanța urma să aplice prevederile art. 85 și 87 alin.(2) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, potrivit art. 466 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă.

Alin. (2) al aceluiași articol stipulează exhaustiv cazurile când hotărârea primei instanțe rămâne definitivă.

Obiectul de soluționare a chestiunii stabilirii pedepsei conform regulilor art. 85 alin. (1) Cod penal, sunt, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Din materialele cauzei rezultă că, anterior Onișciuc V. a fost condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015 în baza art. 201¹ alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Astfel, corect instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 85 Cod penal, deoarece la data pronunțării deciziei din 08 iunie 2016, Onișciuc V. deja executase pedeapsa stabilită anterior prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din **25 martie 2015**.

Mai mult ca atât, în speță Onișciuc Vitalie a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii de confecționare și folosire a documentelor oficiale false, comise la data de 20 noiembrie 2012, adică fapta prejudiciabilă a avut loc înaintea infracțiunii pentru care acesta a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25.03.2015 în baza art. 201¹ alin.(1) Cod penal (fapta din 18 septembrie 2013).

Prin urmare, instanța de apel, în speța dată, nu a avut nici un temei de aplicare a prevederilor normei sus indicate, precum și nici nu putea să aplice prevederile art. 87 alin.(2) Cod penal, or, decizia instanței de apel, în speță a fost adoptată la 08 iunie 2016.

Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpatul Onișciuc V.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, inculpatul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) și 12) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, pct. 11) statuează că, persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul*

inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege, iar pct. 12) indică că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că aceste temeuri pe care s-a bazat autorul în recursul declarat, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel.

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocat de către inculpat în recursul declarat, Colegiul penal îl apreciază ca fiind formal indicat, nefiind desfășurat, deoarece nu a indicat care anume situație, prevăzută la prevederea legală a temeiului menționat, este incidentă în cauză.

Sub acest aspect, instanța de recurs constată că temeiul pentru recurs nominalizat a fost indicat pur declarativ și este neîntemeiat, deoarece recurentul nu a specificat concret în ce constau erorile prevăzute de respectivul temei pentru recurs.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal remarcă faptul că recurentul motivează lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal, nefiind totodată dovedită și vinovăția sa în comiterea faptei incriminate, prin prisma ansamblului de probe administrate în prezenta cauză penală.

În acest sens, Colegiul penal ține să menționeze că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal se concretizează prin acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare sau vânzare a imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Astfel, reținând cele nominalizate, instanța conchide că acțiunea prejudiciabilă în speță cunoaște următoarele modalități normative cu caracter alternativ:

- *Confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații;*
- *Deținerea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații;*
- *Vînzarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații;*
- *Folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații;*
- *Confecționarea imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, precum și*
- *Vînzarea imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.*

Prin urmare, instanța de apel a reținut atât în fapt, cât și în drept că inculpatul Onișciuc Vitalie a realizat anume modalitatea de confecționare și de folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, iar în speță această modalitate s-a concretizat prin confecționarea și folosirea contractului de preluare a datoriei, care nu a fost semnat de către persoana împuternicită în acest sens și anume, falsificarea contractului de preluare a datoriei a fost realizată de către inculpat prin falsificarea semnăturii persoanei cu funcție de răspundere a ÎI „Onișciuc Tataiana”, unde a aplicat personal pe contract ștampila întreprinderii și a semnat contractul de preluare a datoriei nr. 1 din 20.11.2012, fapt confirmat însăși de inculpat, care a declarat că nu a avut careva împuterniciri, doar verbale.

Anume această probă este una directă și concludentă care demonstrează folosirea documentului oficial, inculpatul realizând astfel o parte a laturii obiective a componenței prevăzute la art. 361 Cod penal, iar argumentele recurentului invocate în acest sens sunt nefondate, or, din cele explicate mai sus, este suficientă realizarea a cel puțin unei modalități normative pentru a fi consumată infracțiunea prevăzută la art. 361 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs consideră că motivele inculpatului, precum că Onișciuc V. nu a comis infracțiunea imputată este neîntemeiată, deoarece

instanța de apel la baza hotărârii de condamnare a pus mai multe probe care cu certitudine confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal constată justificată concluzia instanței de apel, care a menționat în acest sens că, Onișciuc Vitalie, la 20 noiembrie 2012, a semnat din numele unicului administrator și fondator al ÎI „Onișciuc Tatiana”, Onișciuc T. contractul de preluare a datoriei nr. 1 care a fost încheiat între CAP „Ohrincea GRUP” în calitate de „Debitor Inițial” în persoana lui Gheorghi Dima și ÎI „Onișciuc Tatiana” în calitate de „Noul Debitor” în persoana lui Onișciuc Tatiana, prin care ÎI „Onișciuc Tatiana” își asumă obligațiile debitorului inițial în ceea ce privește achitarea datoriei față de creditor în mărime cumulativă de 430 383,02 lei.

La acest capitol, s-a reținut și declarațiile lui Onișciuc T. care a relatat că nu i-a întocmit lui Onișciuc Vitalie nici o procură ca acesta să poată semna acte din numele ei.

Prin urmare, inculpatul știind cu certitudine că nu este administrator, fondator al ÎI „Onișciuc Tatiana”, precum și faptul că nu posedă procură ce l-ar împuternici de a încheia și semna contracte din numele ÎI „Onișciuc Tatiana”, a semnat contractul de preluarea datoriei de către ÎI „Onișciuc Tatiana” de la CAP „Ohrincea GRUP” a datoriei în suma de 430 383,02 lei, or, potrivit raportului de expertiză nr.5316 din 24 septembrie 2014, s-a constatat că semnătura din numele Onișciuc Tatiana de la rubrica „Noul Debitor” din contractul de preluare a datoriei nr.1 din 20.11.2012 a fost executată probabil de către Onișciuc Vitalie.

Referitor la argumentul inculpatului că contractul de preluare a datoriei nu este un act cu statut oficial, astfel neavând obligația de a fi autentificat în formă specială, Colegiul penal ține să menționeze următoarele.

Invocând doctrina penală, instanța remarcă că prin document oficial trebuie de înțeles documentul care:

- conține informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept;
- atestă faptul având relevanță juridical;
- circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Astfel, documentul oficial este acel document care emană de la o

autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terț, dar primit de o autoritate.

Deci, noțiunea „document oficial” se referă nu doar la „documentele eliberate de autoritățile publice”, dar și la „documentele prezentate autorităților publice”.

În această ordine de idei, luând în considerare conținutul art. 6 al Legii RM privind accesul la informație, *documentul oficial* poate să apară și sub forma documentului privat, pus la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În dependență de autorul documentului privat, ele pot fi documente private întocmite de persoane fizice sau documente private întocmite de persoane juridice de drept privat.

Trebuie de menționat că, în primul rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public. În al doilea rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite.

Astfel, documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale. Momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

În concluzie – momentul înregistrării documentului privat de către organul sau persoana oficială este momentul convertirii documentului privat în document oficial.

Așadar, punerea la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale a documentelor private în cazul în care sunt îndeplinite condițiile legii, conferă acestor documente aptitudinea de a evalua un obiect material produs al infracțiunii prevăzute de art. 361 CP, confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale.

În acest context apare necesitatea evidențierii faptului că o cerință obligatorie, în sensul alin.(1) al art. 361 Cod penal, este că confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false trebuie neapărat

să acorde drepturi sau să elibereze de obligații.

Prin urmare, în speță s-a constatat cu certitudine că contractul de preluare a datoriei este un document oficial, care generează drepturi, eliberează de obligații, or, documentele private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale, momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

Mai mult ca atât, faptul ce indică că contractul de preluare a datoriei a fost pus în circulație, este probat prin declarațiile martorului Onișciuc T. care a declarat că, a fost telefonată de directorul firmei „Mec Agro” persoana cu numele “Mihai”, care a întrebat-o unde se află soțul ei, tot acesta ia solicitat prin intermediul telefonului să realizeze obligațiile asumate prin contractul de preluare a datoriei, adică să achite datoria în mărime de 430383,02 lei.

Astfel, în baza contractului de preluare a datoriei nr. 1 din 20.11.2012 ÎI „Onișciuc Tatiana” a preluat o datorie în sumă de 430 383, 02 lei față de CAP „Ohrincea GRUP”, ceea ce denotă că ÎI „Onișciuc Tatiana” și-a asumat un drept, iar CAP „Ohrincea GRUP” a fost eliberat de obligația de a achita datoria.

Ce ține de argumentul că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe concludente care ar demonstra vinovăția lui Onișciuc V., instanța specifică că chestiunea de aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În recurs se mai invocă ca temei de anulare a hotărârii judecătorești pct. 11) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă, în esență recurentul critică condamnarea sa în baza art. 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, prin urmare, Colegiul penal nu reține argumentul autorului precum că, acțiunile inculpatului nu au fost încadrate juridic corect, menționând că, situația de fapt și de drept a fost stabilită corect de instanța de apel, în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare corect au fost încadrate în drept acțiunile lui Onișciuc V., fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei

prejudiciabile săvârșită de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de articolul nominalizat.

Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Onișciuc V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. d) Cod penal și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Astfel, instanța conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de procuror și inculpat nu există și, potrivit legii, se impune respingerea lor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și inculpatul Onișciuc Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui *Onișciuc Vitalie*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 martie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru